

Hun havde ikke vovet at skrive til ham, at hun ventede et Barn igen — han havde været saa vred, da lille Karin kom — og tænkte, at han vel vilde være mildere stemt, naar Barnet allerede var kommet. Og saa kom han selve Juleaften — — —.

Hun sagde ikke noget til det — tværtimod. „Det er jo noget, enhver kan forstaa, at naar en Sømand kommer hjem fra en lang Rejse, saa vil han have, at hans Kone skal være rask og glad og ikke ligge syg i Sengen. Og saa var der jo Udgifterne for mig og den lille. Men jeg havde dog ikke troet, at han vilde være bleven saa vred over det. „Naa saadan er det fat, det er den Julegaas, du trakterer med; den kan du faa Lov at nyde selv.“ — saa kastede han en Seddel paa Dynen og for ud igen, uden at bryde sig om, at han i Farten væltede Gunnar, som han dog altid har holdt af.“

Fattigvæsenet giver hende 12 Kr. om Maanedén, og hun gaar saa paa en Fabrik. De to mindste sender hun paa en Vuggestue, og Gunnar er begyndt at gaa i Skole. Nu har Lægen forbudt hende at arbejde efter den sidste slemme Blodspytning.

Kvindens Plads er i Hjemmet!

Hvorfor sørger vore Herre Lovgivere ikke for at gøre dette muligt?

Kvinden ønsker intet hellere; det er derfor, de skriver under paa vore Lister om Kvindestemmeret.

(Efter „Rösträtt för kvinnor“).

De kristnes Pligt.

Af *Fru Katharina Waugh Mc. Cullock**).
Fredsdommer i Evanston, N. Amerika.

Der er en Mængde moderne Problemer, der ikke kan løses ved direkte Skriftord. Kristus har slet ikke omtalt Nutidens Samfundsspørgsmaal, der trænger paa og vil løses, Han har intet Steds budet os, at vi skal redde de indiske Enker fra Baalet, at vi ikke maa lade de smaa Børn arbejde i Minerne; at vi skal søge at befri den kinesiske Kvindes Fødder fra de snærende Baand; at vi skal søge at indrette Fængslerne saaledes, at de er sunde Opholdssteder for Fangerne, eller at vi skal øve rationel Sygepleje. Heller ikke har Jesus ligefrem sagt: „Giv Kvinderne Stemmeretten“.

Det er Kristenfolkets Sag at løse alle disse Nutidsspørgsmaal, løse dem som Mennesker, der er helt gennemtrængte af hans Tankegang, og vi skal sørge for at faa dem løst paa en saa-

*) For nogle Aar tilvage var jeg ved en Kvindestemmeretskongres sammen med Fru Mc. Cullock og hørte hende holde ovenstaaende Foredrag. Hun er Fredsdommer i Evanston i Staten Illinois i Amerika og skal være meget afholdt, hvad man godt forstaa, naar man nogle Gange har været sammen med den stille, sagtmødige, overordentlig tiltalende Dame. Som Jurist og Dommer har hun haft Lejlighed til at se, hvor mangelfulde og uheldige Lovene mange Gange er, i hvor høj Grad de er prægede af, at kun det herskende Køn har forhandlet og formet dem, og hvor ofte de øver Uret imod de svage og de smaa. Ofte har det været hende svært at dømme efter Love, som hun i sit Hjerte ikke kunde give Medhold. Livet og hendes Livsgering har lært hende, at hun netop som Kristen maa være med i Arbejdet for Stemmeretten.

Red.